armis fulgētib⁹ ꝛ vasis argēteis: ꝙ scꝫ qñ nō fre
quēter abstergitᷣ macula paulatim ī eis rubigo
ꝯtrahit. Ita in aīa nisi freq̄nter emundetᷣ ꝑ ꝯtri
tionē.s.faciendā crebro ꝛ p̄cipue ꝓ die festo ꝛ dñi
ca.ꝛ ꝑ ꝯfessionē etiā nō multū differendā: alio⸗
qn rubigo pctī ꝯtrahitᷣ: ꝛ ꝑ ꝯseq̄ns gr̄a amittitᷣ.
Vñ ꝓuer.xxvj. Aufer rubiginē de argēto ꝛ egre⸗
dietᷣ vas purissimū. Et Eccli.xix. Qui sp̄nit mo⸗
dica.s.emūdare paulatim decidit ꝛc̄. Exemplū ḡ
tia.q̄ parua foramīa nauis nō obstruit paulati
aq̄ subintrāte fit vt nauis tota submergatᷣ. ¶ O
¶ Quarto ꝑ hūilitatis ꝯsternatōem: qꝛ vt Gre.
moralᷣ.xxxij.ait. Hūilitas ē custos oīm ꝟtutuꝫ
ꝛ bonoꝝ opeꝝ ac donoꝝ dei. Itē Bern̄.sup can̄.
ser.lv.dicit. ꝙ de⁹ q̄ hūilib⁹ dat gr̄am nunq̄ꝫ hūi
li aufert datā. Sed augmētū supbie est p̄uatio
gr̄e. In ꝟitate (inq̄t) didici nihil eque efficax esse
ad gr̄am ꝓmerendā ꝛ retinēdā ꝛ recupandā q̄ꝫ si
oīni tp̄e corā deo inueniaꝛ nō altū sape sꝫ timere
Btūs hō q̄ sp̄ est pauid⁹. Time ḡ cū arriserit ḡ⸗
tia ne indigne operis in ea. Time cū reuertitᷣ ne
scꝫ inuacuū recipias gr̄am. Timēdū mltō ma
gis est cū recesserit: qꝛ cū deficit gr̄a deficis et tu.
Hec oīa ꝛ plᷣa ibidē Berᷣ. ¶ Vñ exēpla legim⁹ d̄
sctīs ꝙ.s.sūmo studio sp̄ se ī hūilitate tenuerunt
ne ꝑderēt gr̄am dei. Nimiꝝ legitᷣ ꝙ sctūs Johes
elemosynari⁹ p̄triarcha sepulchꝝ sibi iusserat pa
ri sꝫ impfectū dimisit. ꝛ mādauit suis ꝙ in oī so⸗
lēnitate aliq̄s illoꝝ sibi diceret. Dñe inquit recor
demī ꝙ nō ꝑfecistis sepulcꝝ vestꝝ iubeatꝭ ḡ ꝑꝑa
ri. Hoc ideo volebat sibi dici vt ex mēoria mor⸗
tis sue ī hūilitate ꝑsisteret. In eiusdē sctī Johan⸗
nis legēda narratᷣ ꝙ die illa q̄ impator corona⸗
ri debebat edificatores monumētoꝝ sumebant
q̄tuor vel q̄nq̄ꝫ minutias marmoꝝ diuersi colo
ris. Et ingrediētes ad impatorē dicebāt. De qua
li marmore vlᷣ metallo iubetꝭ vobis fieri sepul⸗
chrū. Et sic illa die fabricari sibi.s.incipiebāt se⸗
pulchꝝ q̄tenus in tāta maiestate hūilis foret.
¶ Itē de sctō Frācisco legim⁹ ꝙ ex sūma hūilita
te se maximū reputabat ꝛ fatebatᷣ esse pctōrem.
Et cū sibi diceretᷣ ꝙ esset in gr̄a dei Rn̄debat: eo
inq̄t pl⁹ timeo q̄m null⁹ est pctōr in mūdo q̄ si ḡ
tiā talē accepisset q̄lē mihi de⁹ ex bōitate sua da
re dignat⁹ est pctōri q̄n meli⁹ q̄ꝫ ego deo defuirꝫ
ꝛ gr̄as ageret. Sicq̄ꝫ btūs Frāciscus ꝑ hmōi hu
militatē ꝯfuauit ꝛ augmētauit dei gr̄āꝫ. Roge⸗
mus ḡ dñm iesum christū vt det nobis in p̄senti
gr̄am ꝑ quā acq̄rere valeam⁹ glᷣiam in futuro.

¶ Feria tercia siue subsequētib⁹ dieb⁹ post Pen
thecosten Sermo in ordine q̄ntus.scꝫ de gr̄e spi
ritussctī signis ꝛ noticia habēdi eā ī aīa hūana.

Nolite cōtristare
spm̄sanctū dei in quo signati estis ī die
redēptōis. Verba sūt aplī ad Eph.iiij.
In q̄b⁹ ꝟbis hortatᷣ apl̄s fideles ꝛ etiā consolatᷣ
de spūssancti gratia. Nam primo hortādo dicit
Nolite cōtristare spiritūsanctū dei. Lyra exponē
do dicit ꝙ homo cōtristare dicitᷣ spiritūsanctuꝫ
dū peccatis suis ad iracūdiam ꝓuocat ꝛ de suo
hospitio dilecto id ē de aīa expellit. Nam licꝫ de⁹
ſm rem in se nō possit cōtristari: qꝛ impossibile
est aliquā passionē cadere in deū; tamē dicitᷣ per
peccata hominū cōtristari ſm silitudinē ꝑ figu⸗
ram Antropospatos. qꝛ ad modū hoīs contri⸗
stati ꝛ iniuriā passi punit hominē ꝓ peccatis q̄⸗
bus deū offendit. sicut Genes.vj. dicitᷣ deus ta⸗
ctus dolore cordis intrinsec⁹ Delebo inq̄t homi
nē quē creaui. penitet em̄ me fecisse eos. O ḡ pec
cator time. Deniq̄ꝫ secūdo apl̄s cōsolatᷣ fideles
de signo gratie dicēs. In quo signati estis ī die
redemptiōis. hoc est in die baptismi q̄ fructū re⸗
demptōis christi ꝑcepistis: vt exponit Lyra. Ni
mirū magna ꝯsolatio est nobis ꝙ signuꝫ habe⸗
mus eterne hereditatis per hoc ꝙ accepim⁹ spi⸗
ritūsanctū in baptismo sicut ꝛ milites gaudent
de hoc ꝙ adornati ꝛ decorati sunt aureis cleno⸗
dijs alicuius regis magni. Et ipse rex promisit
eis dare comitatus ꝛ castra in hereditatē. Vnde
ꝓ ista die legitᷣ euangeliū quo promittit suis vi
tam eternā christ⁹ dicens Johā.x. Ego sū ostiuꝫ
scꝫ vite eterne: ꝑ me si quis introierit saluabitur
Hoc potest poni ꝓ themate alio ex euangelio si
placet. Itaq̄ꝫ de gratia spūssancti qua tanq̄ꝫ sig
christi signati intramus ad vitā eternā ꝑ christū
tanq̄ꝫ per ostiū tria mysteria declaremus in hoc
sermone.

¶ Primū dicitᷣ certitudinalᷣ cognitionis
Secundū dicitᷣ rationalis ordinatōis
Terciū dicitᷣ fiducialis ꝯiecturatōis

P ¶ Circa primū de certitudinali cognitōne
queritᷣ Vtꝝ hō possit certificari aliq̄ modo ꝙ in
p̄senti gratia spūssctī habitet in ipo. Hui⁹ q̄stio
nis ratio pēdet ꝛ stat ex scripturis duplicib⁹. Nā
vna scp̄tura dicit ꝙ nō.s. Ecclᷣes.ix. Sūt iusti ac
q̄ꝫ sapiētes ꝛ opera eoꝝ in manu dei. ꝛ tamē ne⸗
scit hō vtrū amore an odio dign⁹ sit sed oīa ī fu
turū seruantᷣ incerta. eo ꝙ vniuersa eque eueni⸗
ant iusto ꝛ impio bono ꝛ malo. Hec ibi. Lyra.
qꝛ sicut iniusti aliqui ꝓsperātur in p̄senti ī diui⸗
tijs honorib⁹ ꝛ ꝯsimilib⁹: ita ꝛ aliq̄ iusti ꝛ boni.
Et sicut aliq̄ iniusti ꝛ mali tribulantᷣ ita aliq̄ bo
ni. Vñ omnes in futuro manifeste videbuntᷣ q̄s
deus dilexerit ꝛ q̄s nō. nec p̄nt nūc distingui ho
mines.s. deo accepti a nō acceptis ꝑ aliq̄d q̄d cō
tingit hominib⁹. Et cū homo hoc nō possit scire
certitudinaliter de se multo pl⁹ nō potest scire d̄
alio nisi de⁹ reuelaret. hec Lyra. Sꝫ in ꝯtrariuꝫ
est q̄d alia scp̄tura sonat dicēs Job.vij. Vnctio.s.
gr̄e spūssctī docebit vos de oīb⁹. Et iteꝝ Job.xj.
Qui credit in me (ait xp̄s) etiā si mortu⁹ fuerit
viuet.s. vita gr̄e. Itē.j. Joh.iiij. Si diligam⁹ īui
cē de⁹ in nob manet.s.ꝑ gr̄am. Dum ergo aliq̄s
adult⁹ bene dispositus sciat se credere in xp̄m et

TECHNISCHE UNIVERSITÄT DARMSTADT
http://tudigit.ulb.tu-darmstadt.de/show/inc-iv-524/0297
Universitäts- und Landesbibliothek Darmstadt